

skelle, der følger af, at kun vandløbsmyndigheden er tilsynsmyndighed efter vandløbsloven.

Til § 60 f

Med forslaget lempes under visse betingelser i overensstemmelse med direktivets artikel 8, stk. 3 og stk. 4, litra, pligten til efter § 60 c, stk. 2, at iværksætte forebyggende og afværgende foranstaltninger.

Det følger af bestemmelsen i stk. 1, at pligten til at træffe afværgende foranstaltninger ikke gælder, hvis den ansvarlige for driften kan godtgøre, at miljøskaden 1) er forårsaget af tredjemand og er indtrådt til trods for, at passende sikkerhedsforanstaltninger var truffet, 2) er en følge af overholdelse af ufravigelige forskrifter, der er fastsat af en offentlig myndighed, medmindre forskrifterne følger af påbud eller instrukser over for forurening eller anden negativ påvirkning, som følge af den ansvarliges aktiviteter, eller 3) er forvoldt ved en udledning eller begivenhed, der udtrykkeligt var tilladt i medfør af og fuldt ud i overensstemmelse med betingelserne i en tilladelse eller med regler, der er så detaljerede, at disse kan sidestilles med en udtrykkelig tilladelse, og som ikke skyldes egen uforsvarlig adfærd.

Af stk. 2 følger, at pligten til at træffe forebyggende foranstaltninger ikke gælder, hvis den ansvarlige for driften kan godtgøre, at den overhængende fare for en miljøskade enten er forårsaget af en tredjemand eller er en følge af ufravigelige forskrifter (nr. 1 og 2 ovenfor).

For alle ansvarsfrihedsgrunde i gælder, at det er den ansvarlige for driften, der skal godtgøre, at betingelserne for ansvarsfrihed er til stede. Der er således omvendt bevisbyrde. Hvordan den omvendte bevisbyrde skal løftes må i den enkelte sag ske ud fra en konkret vurdering af samspillet mellem sagens oplysninger. Det påhviler dog under alle omstændigheder den ansvarlige for driften at oplyse sagen bedst muligt ved at give oplysninger om hændelsesforløbet og ved hjælp af f.eks. journaler, regnskabsoplysninger, egenkontrol og lignende.

Til § 60 g

Hvis vandløbsmyndigheden skønner, at den indtrufne skade eller den overhængende fare for en skade er af en karakter, så den opfylder betingelserne for at kunne betegnes som en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade, og der er den fornødne årsagssammenhæng mellem den udførte aktivitet skaden, hhv. den overhængende fare for en skade, jf. miljøansvarsdirektivets artikel 54, stk. 5, og der er en adressat for afgørelsen træffer myndigheden afgørelse

herom. Der gælder dog en undtagelse herfra for så vidt angår miljøskader, der påvirker eller kan forventes at påvirke et andet EU-land, se herom den foreslåede § 60 h. Afgørelse om miljøskade mv. for andre aktiviteter end anlæg og drift af stemmeværker forudsætter, at vandløbsmyndigheden kan påvise, at der foreligger fejl eller forsømmelse hos den ansvarlige.

Efter stk. 3-4 kan der ikke træffes afgørelse i forbindelse med anlæg og drift af stemmeværker, hvis den ansvarlige kan godtgøre, at lempelsesgrundene i § 60 f foreligger, jf. bemærkningerne ovenfor til disse bestemmelser.

Vedrørende konsultationsordningen som foreslået i stk. 4 henvises til bemærkningerne ovenfor til § 1, nr. 5 (forslag til ny § 73 f, stk. 4 i miljøbeskyttelsesloven).

Til § 60 h

Bestemmelsen har til formål at gennemføre dele af miljøansvarsdirektivets artikel 15 om samarbejde mellem medlemsstaterne. Det følger af artikel 15, at i tilfælde af en miljøskade, der påvirker eller kan forventes at påvirke andre medlemsstater, påhviler det den medlemsstat, på hvis område skaden har sit udspring, at give tilstrækkelig information herom til de potentielt berørte medlemsstater.

Med henblik på at sikre, at de relevante oplysninger om, at der er sket en miljøskade, og om skadens karakter m.v. tilgår miljøministeren, følger det af bestemmelsen, at vandløbsmyndigheden skal træffe afgørelse om, at der foreligger en miljøskade i de tilfælde, hvor miljøskaden påvirker eller kan forventes at påvirke et andet EU-land. Dette gælder også de situationer, hvor der efter lovforslagets almindelige ordning ikke ville blive truffet en beslutning herom, dvs. hvor der ikke er en ansvarlig for miljøskaden, eller der foreligger forhold som nævnt i § 60 f, stk. 1, nr. 1-3, og sagen dermed ikke skal behandles efter miljøskadeloven. Bestemmelsen gælder kun i de tilfælde, hvor der foreligger en miljøskade og ikke blot en overhængende fare herfor.

Med den foreslåede § 60 i sikres, at afgørelsen og det materiale, der har indgået i vurderingen af sagen, tilgår miljøministeren med henblik på, at ministeren underretter det pågældende EU-land.

Til § 60 i

Hvis vandløbsmyndigheden skønner, at det foreliggende forhold er af en karakter, så det opfylder betingelserne for at kunne betegnes som en miljøskade eller en overhængende fare herfor, og der er den fornødne årsagssammenhæng mellem den udførte aktivitet og skaden, hhv. den overhængende fare for en skade, jf.